

Lov kommer ud; jeg kan ikke nægte, at Tingenes ordentlige Gang dog er den, at vi først skulle have Planerne og siden det Personale, der skal sætte dem i værk; thi hvorledes kunne vi bestemme, hvormange Skovofficeranter der skal være, naar vi ikke vide, hvad de skulle bestille, hvorledes kunne vi vide, hvormange Skovfogeder og Skovridere o. s. v. der skal være, naar vi ikke vide, hvorledes Forretningerne skulle deles imellem dem. Jeg siger, hvorledes Forretningerne skulle deles mellem dem; thi, hvis jeg ikke feiler, er der ingen gennemgribende Instrux, der omtaler, hvorledes Forretningerne skulle fordeles, og deraf kommer vistnok en heel Deel af de Mangler, der nu vise sig ved Skovene. Jeg har allerede omtalt, at Udvalget har ytret, at dette Forslag aldeles ikke handler om, hvad dets Titel antyder; jeg troer, at Titelen paa dette Forslag langt bedre kunde være: „Forslag til Lov om Skovofficeranterne og deres Lønning.“ En formel, men meget væsentlig Mangel, som findes ved dette Lovforslag, er den, at man, saavidt jeg veed, ikke har indhentet Erklæringer fra de Embedsmænd, der ere ansatte ved Skovvæsenet rundt om i Landet, og det burde man dog vistnok have gjort. Ved Behandlingen i Landsthinget har en Mand, som i lang Tid i Rentekammeret har bestyret Skovvæsenet, erklæret, at han ikke fandt hele dette Forslag i dets nuværende Form tilraadeligt; idet jeg deri er ganske enig med ham, skal jeg for Diebliffet ikke tillade mig at gjøre flere Bemærkninger, men forbeholder mig, hvad jeg iøvrigt havde at sige, til Sagens videre Behandling.

Finansministeren: Naar den ærede fste Taler sluttede med, at henvise til, at den Mand, hvem den overordnede Bestyrelse af Statskovenes tidligere var betroet, havde fra-raadt Lovudkastet, glemte han at tilføie, at denne samme Mand senere har anbefalet Loven saaledes, som den nu i det Hele foreligger, og vil jeg da ogsaa i Henhold til denne Mand's Erklæring anbefale den til Thinget (Hør).

Ordføreren: Det er kun et Par Bemærkninger, jeg vil gjøre; den ene angaaer den Misforholdelse, den næstfste Taler lagde for Dagen, fordi man ikke havde spurgt ved-

kommande Embedsmænd; thi i saa Henseende troer jeg tværtimod at maatte ytre min Taknemmelighed. Jeg holder for, at det er Noget af det, vi skulle have vundet, et Fremskridt, vi skulle have gjort, ved at faae Raadslagningsen lagt herhen, at der ikke skal raadslaaes med alle vedkommende Embedsmænd, hvoraf en stor Deel har en afgjort Tilboielighed til at klynge sig fast ved, hvad der er deres egen Skabning, og det er just det, vi ville have revet dem bort fra. Det er et af de største Misgreb, man kan gjøre, for Fremtiden at spørge for meget udenfor Ministeriet og Thinget, det være enten Embedsmænd eller smaa selvstændige Commissioner; vi ere den store Commission, Ministrene ere de skabende Genier; de maae skaffe sig de fornødne Kræfter, men, spørger man Den og Den, til Høire og Venstre, saa er det kun at faae saamange forskellige mellemliggende Domme, at man tilfaldt hverken kan finde ud eller ind deri. Altsaa den Bemærkning kan jeg ikke lade staae ved sin Magt, det er suarere en Fortjeneste. — Jeg holder fast, at hvad vi have meddeelt Thinget i vor Beretning, gaaer løs paa, at bringe Thinget til at see, at vi ikke i denne Lov have seet en god, endelig Ordning af Sagen, men at vi i den have seet en Overgangsløb, som var brugelig, og, naar Regjeringen kræver disse Kræfter, for at trække sig ud af den Vanskelighed, hvori den nu er, og komme over paa et Gebeet, hvor den faaer et fastere Fodsætte til at kunne gjøre noget bedre, saa troer jeg ikke, de Midler, som her forlanges, ere saa store eller saa indgribende, at der er nogen særdeles Grund til at nægte dem. Naar man har meent, at vi gif aldeles iblinde, idet vi bestemte et vist Antal Skovridere eller Personer i andre Klasser, saa troer jeg dog, at man noget tager feil; thi man kjender jo dog det hele Skovareal, som underligger Regjeringens Bestyrelse, og, naar man da tager Skovridernes Antal til Divisor, seer man, hvor stort et District der omtrent regnes at falde paa hver. Man kan paa ingen Maade vente, at Regjeringen skulde forelægge Thinget til Overveielse, om det vilde antage den og den Inddeling af Skovdistricterne, og, medens jeg tilfulde troer, at denne Lov ikke tilstræk-